

**ZÁVOJNATKA
NATKA**

**BETYN
BOJOVNÍK**

**SUMATRÁK
PARMÁK**

ČICHAVICE

**DANNY
CUKULET**

**BASTÍK
SUMEČEK**

**FIDLI
ANCISTRUS**

**NEONKA
LEONKA**

**TETRA
PETRA**

SUMATRÁCI

RYBÍJENÁ

**KAPITOLA O PRVNÍM DNI V BUBLINÁČI,
O KŘOVÍ, O EXTRATÝMU SUMATRÁKŮ
A O TOM, ŽE CO SE ZDÁ BÝT PŘEDEM ZTRACENO,
MŮŽE DOPADNOU ÚPLNĚ JINAK!**

O Bublináriu toho Bastík slyšel strašně moc a už se těšil, až tam taky vyrazí. „Samozřejmě každé poprvé je trochu složitější, ale spoustu kámošů už sis přece našel,“ povídá mu maminka, když si chystal věci. „Nemáš se čeho bát, Závojnátka Natka je hodná holka a hlavně znáš tam Fidliho, Tetru Petru, Neonku Leonku a některé další, tak to bude dobrý, uvidíš!“ snažila se Bastíka trochu povzbudit. „Mami, v pohodě, nejsem poseroutka,“ trochu jí odsekl Bastík, ale byl vlastně rád, že to říká, protože přece jen trochu nervózní byl.

Cestu do Bublinária zvládl sám. „Čau Bastíku, to je dost, že jdeš,“ pozdravil ho Fidli a oba si plácli na pozdrav. Bastík se rozhlédl trochu nesměle kolem sebe.

„Ahoj, ty budeš Bastík Sumeček, je to tak?“

Bastík se otočil a uviděl velkou paní a vykoktal jako vždycky, když ho někdo zaskočil:

„Do-do-dobrý den, ano.“

„Já jsem Závojnátka Natka a jsem tady v Bublináriu něco mezi učitelkou, tetou, družinářkou, ale hlavně kámoškou,“ řekla Závojnátka Natka a upřímně se na Bastíka usmála. „Posaď se, kam budeš chtít, žádný přesný zasedací pořádek tady nemáme,“ pokračovala.

Bastík byl nejvíc rád z jedné věci. Slyšel o různých školách, kde jsou lavice prý jen po dvou a hotovo. Nebyl si proto jistý, že by měl volné místo vedle Fidliho, ale tady to bylo naštěstí jinak. Sedět se mohlo různě: do kruhu, do zatáčky, vedle sebe, zkrátka, jak se to zrovna ten den podařilo. Moc se mu ulevilo, když mu to Závojnátka Natka vysvětlila. Fidli se navíc projevil jako opravdový kámoš a nenechal ho ani chvíli o samotě. Brzy ho přišla pozdravit i Tetra Petra a Neonka Leonka. Situace byla zachráněná. Ještě si všiml, jak na něho významně nevýznamně pokynula Čichavice Perleťová. Ale tu už znal, tak si z toho nic nedělal.

„Tak dnes to bude velice akční, uděláme si velký sportovní den,“ začala hned úvodem Závojnátka Natka. Domluvila jsem se s panem Sumatrákem Parmákem, že uspořádáme velké utkání v rybíjené. Doufám, že se těšíte, bude to určitě super zábava.“

Kolem to jen zašumělo. Jasně, rybíjená je prima hra, vlastně nejoblíbenější hra, kterou hrají kluci s holkama dohromady. Říká se jí různě – vybíjená, protože hráč, který je zasažen míčem a nechytí ho, je vybit.

Někde se tomu říká Mrazík, protože koho míč zasáhne, je jako zmrazen a vysvobodí ho až spoluhráč, který ho podplave. A prý se této hře někde říká i kolotoč, protože míč lítá na všechny strany a každý může míčem zasáhnout každého.

V Kvárkově se zkrátka hraje Rybíjená. Hra pro dva týmy, dva kapitány a jeden míč. Každý tým má svoje území, kam druhý nesmí, a přehazuje si míč s kapitánem přes území soupeře. A pak už jenom lítá míč a sráží jednoho hráče za druhým. Bývá u toho legrace a některé děti by to hrály klidně celý den.

Ale přece jenom. Když uslyšeli, že přijde i Sumatrák Parmák, tak to taky mohla být děsná otrava. Sumatrák určitě přijde i s jeho finbalovým týmem raubířů Sumatráků a bude to strašně prožívat. A přesně tak se i stalo. Než se nadáli, už slyšeli: „Tak bando, jde se makat, pojďme na to!“ křičel Sumatrák Parmák, jako kdyby šlo o olympiádu. Za ním se přihrnuli jeho Sumatráci a bylo jich všude nějak příliš mnoho.

„Rybíjená je samozřejmě nedůležitý sport, protože jenom finbal má smysl,“ řekl úvodem a všichni kolem se zatvářili trochu kysele. „Ale co už, každá sportovní aktivita může podpořit náš tréninkový plán,“ pokračoval.

„Určitě se mnou bude souhlasit tady paní Závojnátka Natka, abychom vytvořili následující dva týmy. Můj extratým Sumatráků a vy ostatní, kteří jim budete dělat, no jak to říct, křoví,“ řekl rozhodně.

„Křoví? Jak si to jako představujete, pane Sumatráku?“ zeptala se ještě odhodlaně Závojnátka Natka. „No zkrátka, my musíme utužit týmový duch, takže mí Sumatráci musí hrát spolu a ostatní udělají druhý tým,“ uzavřel diskusi. Než se Závojnátka Natka i ostatní stačili nadechnout, už všechno organizoval a naháněl všechny na hřiště.

Bastík věděl, že první den v Bublináči bude pro něho asi hodně zvláštní, ale tohle nečekal. Rybíjenou už hrál na oslavě narozenin Tetry Petry. Moc se mu to líbilo, ale že by měl hrát hned zápas proti finbalistům, do toho se příliš nehrnul. Fidli a ostatní se ale taky netvářili úplně nadšeně. Naštěstí se všechno otočilo jiným směrem téměř mávnutím ploutve.

K Bublináriu se blížil Betyň Bojovník. Byl domluvený se Závojnatkou Natkou, že se někdy zastaví a bude chvíli s dětmi, ale nebyli domluveni na přesný den. A dnes se to podařilo. „Dobrý den,“ pozdravil, když přišel blíž. „Zdravím vás všechny, máte se dobře?“ pokračoval. „Dobrý den, dobrý den, dobrý den,“ vítala ho Závojnátka Natka možná ještě o něco nadšeněji než obvykle. Betyňa to trošku překvapilo, ale za chvíli rychle pochopil, o co jde. „A vidím, že jsem se trefil do programu! Plánujete rybiženou? Skvělý nápad!“ řekl pobaveně.

Sumatrák Parmák už ho tak úplně nadšeně nevítal. Sám byl rád, když všechno mohl komandovat podle svých představ. Dobře věděl, že Betyň Bojovník si všechno úplně líbit nenechá. „Zrovna řešíme rozdělení do týmů,“ prozradila Závojnátka Natka a přitom ho očima prosila, aby to nějak změnil.

„Ano, ale to už vlastně máme,“ skočil jí do řeči Sumatrák Parmák. „Moji chlapi proti zbytku Bublináče,“ pronesl rozhodně.

„A není to trochu nevyrovnané?“ zeptal se Betyň Bojovník. „Ale není, určitě to zvládnou,“ odfrkl Sumatrák Parmák koutkem pusy.

„To přece nemá smysl hrát,“ naplákal děti.

„Závojnátka Natko, Betyne, proti těm raubířům nemáme šanci,“ pokračovaly odevzdaně.

„Co jsou to za slova, proč nemáme šanci?“ zastavil všechny Betyň Bojovník. „Myslím, že kdo už se na začátku vzdává, nemá opravdu žádnou šanci,“ dodal. Sumatráci se už rozvíčovali, házeli si míčem tak prudce, že Tetra Petra s Neonkou Leonkou jenom točily hlavami. „No to bude mela, se mnou tedy rozhodně nepočítejte,“ prohlásila Čichavice Perleťová svým typickým způsobem a už se chystala odejít. „Moment, mladá dámo, když všichni, tak všichni,“ řekl Betyň a svolal si všechny k sobě.

„Vůbec se nedívejte, jak hrají oni. Vy sami rybíjenou přece umíte a síla jejich hodů nemusí vždycky ještě znamenat vítězství,“ takticky promlouval k týmu, o kterém Sumatrák Parmák tak nehezky mluvil jako o křoví pro jeho finbalisty.

„To je pravda,“ vstoupila do debaty Závojnátka Natka, která ze začátku měla také obavy. Pak se ale tak naštvála na Sumatráka Parmáka, že jí zkazil nápad na příjemné sportování, že se stala stoprocentním členem týmu „KŘOVÍ“.

„Myslím, že kapitánem by mohl být Fidli. Když si v Bublináči házíme, jde mu to moc dobře,“ navrhla Závojnátka Natka složení týmu. „Ano, to je fakt,“ odsouhlasili návrh ostatní spoluhráči. „Tak fajn, Fidli bude kapitán. Fidli, ty to zmákneš, vím to,“ dodal Betyn Bojovník a Fidli začal zhluboka oddechovat. „Ale potřebuju, abychom si pomáhali, parto,“ vypadlo z Fidliho, až ho to samého překvapilo. „Jasně, správně,“ podpořil ho Betyn.

„Musíme si stoupnout do pole naproti Fidlimu a dobře nahrávat. Když bude každý hlídat svoje místo, nemůže míč proskočit k Sumatrákům,“ začala vymýšlet taktiku Neonka Leonka. Neonka Leonka byla z holek asi nejlepší sportovkyně. Atletika jí šla moc dobře a s míčem to taky uměla. Všichni se na sebe podívali a bylo cítit, že tento tým by nemusel tak jednoznačně prohrát.

„Jde se na věc!“ zavelel Sumatrák Parmák a oba týmy se postavily do hřiště. Sumatráci si vzali míč a začali házet. Míč lítal ze strany na stranu tak rychle, že měli nabito dřív, než si Fidliho tým rozdělil pořádně hrací pole. Buch, první rána. Sumatrák nasměroval míč do pole a první vybitý. „Nic se neděje, hrajte v klidu dál a nahrávejte si,“ nabádal tým kapitána Fidliho Betyň Bojovník. Sumatrák Parmák se taky nenechal dvakrát pobízet a volal: „Výborná střela, kdo netrefí, udělá deset kliků a deset sklapovaček,“ hulákal pro změnu na ten svůj tým.

Fidli si nahrával míč přes hrací pole Sumatráků, jednou mu ho vrátil Bastík, jednou Tetra Petra a taky samozřejmě Neonka Leonka. Jenom ta poslední rána moc nevyšla. Když se snažili vybit Sumatráky, vždycky jim míč proletěl na soupeřovo hřiště. Po pár hodech byli vybití všichni hráči Fidliho týmu kromě Bastíka, Tetry Petry a Neonky Leonky. Míč od Sumatráků lítal stále tak rychle, že nevěděli, kdy si nahrávají a kdy už vybíjejí.

Pak se najednou přihnal míč takovou rychlostí a letěl přímo do tváře Tetry Petry. Neměla by šanci se ani pohnout. Bastík nestihl víc, než zkrátka jen do míče strčit ploutev a srazit ho na dno. „Další vybitý,“ volali Sumatráci jeden přes druhého. Bastík musel ze hry. Tetra Petra a Neonka Leonka bojovaly statečně, ale Sumatráci je nakonec taky vybili.

Do pole musel kapitán. Neonka Leonka si zavolala Bastíka, Tetru Petru a další a řekla úplně jako trenér: „Vypadá to, že asi prohráme, ale zkusme si stoupnout vedle sebe k čáře a kamkoliv Fidli hodí, někdo z nás to chytí a vrátíme mu míč. Tentokrát už opravdově!“ Neonka Leonka opravdu uměla spoluhráče vyburcovat.

„Bude vybíjet jen on a my mu vždycky nahrajeme!“ dokončila taktický pokyn. Betyn uznale zakýval hlavou a zašeptal Závojnatec Natce: „Je skvělé, že se nevzdávají!“

Fidli nastoupil a začali si nahrávat. Všichni ostatní si stoupli vedle sebe a taktika začala fungovat. Kamkoliv letěl míč, jeden z týmu ho chytil ploutvemi a rychle nahrál zpět Fidlimu. A Fidli střílel, co to šlo. A ono to šlo. Začal vybíjet jednoho Sumatráka za druhým. Sumatrák Parmák pokřikoval na své kluky něco ve smyslu, že se nic neděje, že mají náskok a tak dál. Ale opak se stával pravdou.

Ani se nenadál a v poli zůstali poslední dva Sumatráci. Trenér Sumatrák na ně křičel, kam si mají stoupnout a co mají dělat a kam se pohnout. Malí Sumatráci byli z těch pokynů tak zmatení, že za chvíli musel jít do pole jejich kapitán. Ostatní Sumatráci se mezi sebou začali hádat.

Nestoupli si jako Bastík s Tetrou Petrou, Neonkou Leonkou a ostatními. Všichni chtěli míč získat jen pro sebe a ten jim odskočil k Fidlimu.

Netrvalo dlouho a poslední ránou Fidli vybil i kapitána a spustila se radost. Opravdová, nečekaná, ale o to sladší. Všichni na sebe naskákali a radovali se z vítězství v předem ztraceném utkání.

„Všichni jste byli moc šikovní,“ snažila se promluvit k oběma týmům Závojnatka Natka, ale Sumatráci ji neposlouchali. Pořád se jen dohadovali, kdo to nejvíc zavinił. Sumatrák Parmák je rychle zahnal domů a na další trénink. „Tak vidíte,“ řekl nakonec Betyň Bojovník. „Když se z toho nepoděláme, můžeme uspět i v něčem, co hned ze začátku vypadá, že nemáme šanci. Moc Vám gratuluju,“ a ukázal jim sevřenou ploutev směrem nahoru jako uznání, že jsou dobří. Cestou domů si Bastík říkal, že čekal snad všechno, co se může stát první den v Bublináči. Ale takovou zápletku nečekal...

